

સ્વરાજ્ય

એક કાવ્ય

૮૬૪૫

ચન્દ્રલાલ મણીલાલ દેસાઈ

ગુજરાત વિધાપીઠ ગ્રંથાલય
અમદાવાદ
ગુજરાતી કૉપીરાઈટ-સંગ્રહ
૭-૧૪ ૮૬૪૪

આવૃત્તી ૧ લી.

ક્રીંમત

સંવત ૧૯૫૬.

પ્રત ૧૦૦૦.

૦-૧-૦

સર્ગ ૧૬૨૦.

ગુજરાત વિદ્યાપીઠ ગ્રંથાલય

[ગુજરાતી કૉપીરાઈટ વિભાગ]

અનુક્રમાંક ૮૬૪૫ . ત્રીજો

પુસ્તકનું નામ ૨-૫૨૧૫ ૨૩ ૩૧૫૫

વિષય ૧૧૧૧ .

સ્વરાજ્ય.

૧

મધુર સરોદે ઉદયગીતડાં ગાનારાં હો વહાલાં !
નવયુગજ્વેમે નવીન તેજમાં ઉમંગથી ધુમનારાં !
સ્વરાજ્યવાદી સહોદરો હે ભરતબાળ વહાલાં !

હરે ! હો ! ભરત બાળ વહાલાં !
સ્વરાજ્ય છે ભોગવવાં તમ તો દહેશો વિધિયો જાણો ?
યશ અનેરા આદરવા શું અડગ હિંમતે મ્હાણો ?

૨

તત્પર છો તમ ત્યાગી દેવા સ્વાર્થ જગત ધુંટવતા ?
વિણ અચકાયે હોમી દેવા સ્વાર્થ સકળ બૂલવતા ?
તત્પર છો સૌ ઈચ્છા મૂકવા સ્વરાજ્યની વેદીમાં ? ✓
હરે ! હો ! સ્વરાજ્યની વેદીમાં.
સજ્જ થયા કહો કમર કરીને સ્વરાજ્યસાધુ બનવા ?
જીભજોરે જગ જીતન આશા ખેલો સૌ કાયરના.

૩

બહુ જીભ જોરે જગત ઝુઝુમે ટાંઝીએ નવ ધોળાશે,
મન રંજક પોપટ શું દિયે કર્મવીર લેખાશે !
લૂપી જીભે ગીતા પઢેથી, સ્વર્ગે કહો કોણ જાણે ?
હરે ! હો ! સ્વર્ગે કહો કોણ જાણે ?
સ્વર્ગ નથી શુક્રવાદી સાર સ્વરાજ્ય નહિં બકવાદે,
કર્મવીર થઇ જગ ઝુકનારાં મેળવશે માગે તે. ✓

૪

અદ્ભૂત ચિત્રો આલેખ્યાં છે સમયપટે ચિત્રેલાં,
જગત દોરતી નિજખળ ઝુલતી મહાન પ્રજા જીવનાં ?
આત્મ ખીલાવત અલિદાનનાં શા રંગો ત્યાં પૂર્યાં !

હરે ! હો ! શા રંગો ત્યાં પૂર્યાં.
પ્રિય ભાંડુ હો ! મોટી હિંમત કહો છે તમ હૈયામાં,—
તમ જીવનનાં ચિત્રોથી આ ચિત્રો ઝાંખા કરવા ?

૫

સપ્તયા છે કહો ગૌરવગર્જન પ્રચણ્ડ વીરજીવનનાં,
નૂતન ખણ્ડની મુકુટમણિસમ પ્રજા અમેરિકનનાં ?
હૃદય ધબકતા શા દીધ ભોગો સ્વરાજ્ય મેળવવામાં,
હરે ! હો ! સ્વરાજ્ય મેળવવામાં.
ગગન ભેદતા જવાલમુખીસમ હૃદય એમનાં ઉછળ્યાં,
હલકટ ધમ્ધા ભરમ કરી સૌ દેશભક્તિની ધૂનમાં.

૬

“ નિતનિત ખીલતા ઉઘોગો દૃઢ દેશોદયના પાયા,
“ મન લલચાવક માલ વિદેશી અવનતિ કરતી માયા,” ✓
અન્તર્જાને સહજ સમજી લઇ દેશીવૃત્ત હરખાયાં;
હરે લઇ દેશીવૃત્ત હરખાયાં.

મન નિર્બલતા ઢાંકી દેવા ક્ષુદ્રવાદ નવ કીધા,
ભક્તિ ઝરતા આત્મજ્ઞાનમાં મનછલ મૂકી દીધા.

૭

ધન્ય ! ધન્ય ! હો મહાન પ્રજા તુજ ભાવ અજખ કોટીના,
વ્યર્થ દંભના હલકટ, ઠાંડો સૌ ઝટ અળગા કીધા,

બીજમપ્રતિજ્ઞાના બડ બળથી માલ સ્વદેશી લીધા;
હરે ! હો ! માલ સ્વદેશી લીધા.
દેશી માલ મળે નહિં સારા તોય વિદેશી બાળ્યા, ✓
કાયર બની પાછું નવ જોયું કર્તવ્યે રંગાયા.

૮

આત્મ કચડતી પરખેડીના લાંછનથી લજવાયાં,
સિંહધોષથી વીરજન ગાળ્યા પંપાળી નવ કાયા,
ત્વચા ઉઝડતા કામળ બડા કાપડ અંગે ધાર્યા;
હરે ! હો ! કાપડ અંગે ધાર્યા.
કોમળતા મોટઘ નવ માની સ્વમાન મોંઘાં બાળ્યાં,
પરઆશે જુલનારાં જીવન શ્વાનસમાં પરમાણ્યાં.

૯

અડચણ વાદળ અતિ ધુમરાયાં તોયે નહિં ગભરાયાં,
જ્યમ જ્યમ વાદળ વધતાં ચાલ્યાં ત્યમ ત્યમ બહુ હરખાયાં,
પ્રભુ કસોટી એ સૌ માની ઉચ્ચ તપે મલકાયાં;
હરે ! હો ! ઉચ્ચ તપે મલકાયાં.

લાખો દીનકર સમ સૌ ઝલક્યાં દઢ સંયમના જોરે,
વાદળ તૂટી ઉડી ગયાંને સ્વરાજ્ય આબું જોળે. ✓

૧૦

હિન્દ બાળ હે ! ભાંડુ બોળાં નવઉત્સાહે હસતાં,
આવો આપણુ પણુ તપ કરીએ સ્વમાનને જાળવવા,
અકળાયેલી હિન્દ માતને નવજીવન જુલવવા,
હરે ! હો ! નવજીવન જુલવવા;

જીવનસત્ત્વને ચૂસી લેતા માત્ર વિદેશી મૂકીએ, ✓
કેવળ ભાષણ કે નવ વળશે કર્તવ્યે બસ ઝુકીએ. ✓

૧૧

હે સ્વરાજ્યવાદી ! નજર કરે વળી નાનકડે જાપાને,
બલમદકિલ્ત ગોરાઓનાં તોર ઉતાર્યા જેણે,
નિરાશ ડરતા જીને ખણ્ડ શાં પ્રગટાવ્યાં જોખનને !
હરે ! હો ! પ્રગટાવ્યાં જોખનને !
વર્ણશ્રેષ્ઠતા જળ પીંખી શી જગો મૂકાવી સઘળે !
શક્તિપૂજકને સૌ પૂજે શિખલાવ્યું દુનિયાને.

૧૨

જાપાને પણ રાજકુટુંબાળાં હતાં આપણા જેવાં,
મહિં મહિં દ્રેષી કાપાકાપી કરતાં આપણ જેવાં,
જગતપ્રગતિમાં હતા પછાડી એ પણ આપણ જેવાં,
હરે ! હો ! એ પણ આપણ જેવાં.
તદપિ ભય વાદળને જોતાં સ્વાર્થવસન ખંખેર્યાં,
દેશભક્તિની મસ્ત ધૂનમાં સ્નેહકવચ શાં ખેંચ્યાં !

૧૩

ધન્ય ! ધન્ય ! હે વીર જાપાની શર ત્યાગો શા કીધા !
એક ઝાઝ ગોરાનું નિરખી અદભૂત બોધો લીધા,
દેશવિનાશક વેર ખસેડી બેળાં થયાં ઝટ સીધાં !

હરે ! હો ! બેળાં થયાં ઝટ સીધાં.

અતિ કડવાસે લડતાંતાં પણ દેશભક્ત સૌ ગરવાં,
પરદેશીની કુમક લીધી નહિ દેશી ભાઈ સંહરવા,

૧૪

ઉલ્લુક લડતા સરદારોએ રાજ્ય લોભ નવ રાખ્યા,
 દેશપ્રેમમાં ગર્વ બૂઝીને “ મીકાડો ” શીરપર સ્થાપ્યા,
 દાંભિક નિય મોટર્ષ નવ મ્હાત્યા દેશ દેશ કરી જાગ્યા;
 હરે ! હો ! દેશ દેશ કરી જાગ્યા.
 સમગ્ર હિતમાં નીજ હિત માની જગ વિસ્મયમૂક કીધું,
 ધન્ય ! ધન્ય ! એ દેશ ભક્તિને ધન્ય ધન્ય એ જીવ્યું.

૧૫

મહિં મહિં ધપતા કલહ સમાગં ગૌરવગર્જન હરખ્યાં,
 સ્વાર્થત્યાગના સખળ પ્રતાપે જ્ઞાનનયન શાં ઝલક્યાં !
 વિધવિધ વેશે સકળ પ્રદેશે દેશ જીવન શાં ચલક્યાં !
 હરે ! હો ! દેશ જીવન શાં ચલક્યાં !
 અર્ધસદીમાં ગરૂડવેગથી ઉન્નતિ ટૂંંગે ઉગ્યાં,
 દેશભક્તિ તો તમ જાપાની ! વિજયકંક શા બજાવ્યા !

૧૬

પ્રથમ ચીનને મહાત કરી' ને નયન ઉઘાડ્યાં જગનાં,
 ગોરી પ્રજાઓ દૂષે દાઝી દેખી તકમાતં બળ લાં,
 થનગન થનગન રશિયા કુદું યત્ન કીધા સંહરવા;
 હરે ! હો ! યત્ન કીધા સંહરવા.
 યુરોપ જેનાથી થરથરતું તે તમ સામે ધાયું,
 જગતે જાણ્યું જાપાનીનું મોત હવે છે આવ્યું.

૧૭

સમજ્યાં નહિં કે સ્વાર્થત્યાગની સમર્થ તારક શક્તિ,—
 પ્રભુ ધરતું છે અસ્ત્ર અનુપમ ભવ્ય બળે ઝગહગતી,—

જગતવિનાશક કાળ લયાનક માટે પણ છે પૂરતી;
હરે ! હો ! માટે પણ છે પૂરતી !
મહા તપ જોરે જોરે હાથે ભડ શક્તિ આ રમતી,
ગર્વઅન્ધના પણ બળની શી ત્યાં આગળ પછી ગણતી !

૧૮

રણવાદના પ્રેરકસરે જાપાની શાં પ્રજાઓ,
વીરનયન તલવારો ચમકી હૈયાં હરખી ઉજળ્યાં,
અતૂટવીજના જવલન્ત તેજે દેશજીવન શાં ઝલક્યાં,
હરે ! હો ! દેશજીવન શાં ઝલક્યાં.
કાયરતા કોઈએ નવ દાખી મંગલગીતે નાચ્યાં,
બાના બતાવી કોઈ નવ નાડા, વીર હામે સૌ રાચ્યાં.

૧૯

સ્વ શ માટે જીવ દેવા તે કિતમ માની સેવા,
હરિશાઈમાં સૌથે કિતર્યા અનુપમ મૃત્યુ લેવા,
અચૂક મૃત્યુ મળવા માટે બીડાં ઝડપ્યાં કેવાં !
હરે ! હો ! બીડાં ઝડપ્યાં કેવાં !
નહાના મોટાં ગરિય તવંગર સૌ ઝૂક્યાં મેદાને
હસ્તે મ્હોંડે ધાવ ઝીડ્યા શા ધન્ય ધન્ય જાપાને !

૨૦

અમળ મનાતી સ્ત્રિયોએ પણ નૌતમ રંગ જમાવ્યા,
વિરાંગનાના તેજકહાસે નરને શર ચઢાવ્યાં, ✓
અરિવિદારક પ્રભુશક્તિનાં કાળીરૂપ બતાવ્યાં,
હરે ! હો ! કાળીરૂપ બતાવ્યાં.
દિવ્યાગ્નિ નયને પ્રગટાવી યુદ્ધનાદ લલકાર્યાં,
દેશી બાંધવ દેવ બનાવ્યા તોડી દાનવ માયા.

૨૧

કેં સ્ત્રિયોએ યુદ્ધશંડમાં અલંકાર નિજ નાખ્યા,
કેંયે તો શીરકેશ ઉતારી તોપ ખેંચવા આપ્યા,
કેંયે તો વળી શસ્ત્ર સજી મેદાને મૃત્યુ માંગ્યાં;

હરે ! મેદાને મૃત્યુ માંગ્યાં.

કેં સ્ત્રિયો થઈ દેવદૂત શી ધાયલ સેવા કરવા,
દેશ બચાવવા સૌયે દોડી ભાવ ધરીને ગરવા.

૨૨

કારાગૃહ કેદી પણ કુધા લડવા માટે કેવા !
શુદ્ધ હૃદય આતુર શા બનિયા દેશની કરવા સેવા !
નિજ શોણિતથી પત્ર લખ્યા શા રજા રાજની સેવા !-

હરે ! હો ! રજા રાજની સેવા !

આત્મોદ્ધારક દેશભક્તિ બ્યાં આવી નિત ઉભરાયે,
ગુલામી લાંછનની નિચ ધુંસરી એ દેશે ક્યમ આવે !

૨૩

રણસંગ્રામે ઇન્દ્ર ઝૂક્યાં સૌ અદભૂત પરાક્રમ દાખ્યાં,
જ્યમ જ્યમ વીર કપાતાં આલ્યાં ત્યમ ત્યમ ઉત્સાહ વાધ્યાં,
દેશ માટ મેદાને મરવાં અહો ભાગ્ય ગણી રાખ્યાં;

હરે ! હો ! અહો ભાગ્ય ગણી રાખ્યાં.

ઘોડાપુરના રણ ધુધવાટે દુશ્મન સામે ધાયા,
ભયથી રશિયન પૃથ્વિ ચોંટચા, સ્તબ્ધ બની સપડાયા.

૨૪

રશિયાએ તો રમત ગણીતી જાપાની સંહરવા,
હલકટ ફાંકી રાખ્યોતો બહુ ગેદી પ્રજાનો મનમાં,

હોંગ બધા એ ઝટ વિખરાયા, ગર્વ તૂટ્યાં સૌ બળનાં;
હરે ! હો ! ગર્વ તૂટ્યાં સૌ બળનાં.
સસવાટી વંટોળાસમ સૌ જપાની વીર જૂઝ્યા,
દંભ બધાયે ગોરાઓનાં રજકણુધર સમ ચૂંથ્યાં.

૨૫

સૂર્ય વાવટો ફફડાવીને 'અન્ઝાધ' શર ત્રાડે,
જીની પ્રજાઓ નોંદથી જગતી ધન્ય વીર જપાને,
સ્વરાજ્યરક્ષણના પ્રિય મન્ત્રો ગોખાવ્યા વળી એને,
હરે ! હો ! ગોખાવ્યા વળી એને.

નિરાશ તામસે ઘટ અન્ધાનાં સંકેલાઈ સરખ્યાં,
નવજીવનઉત્પાદક તેજે જીને ખણ્ડ શાં ઝલક્યાં.

૨૬

હે સ્વરાજ્યવાદી ! હિંમત છે કહો જપાની સમ બનવા ?
દેશવિનાશક સ્વાર્થ બધાયે અરિ સમ અળગા કરવા ?
દેષ પ્રજાજતા દાવાનળ સૌ સ્નેહવારિથી શમવા ?

હરે ! હો ! સ્નેહવારિથી શમવા.

વિશાળ હૈયાની હિંમત કહો યજ્ઞો આમ ઉજવવા ?
સ્ફટિકભાવ કર્તવ્યે દાખી દેશપાય જીવ ધરવા ?

૨૭

ભાંડુ ! હે ! વળી નયન ઉચ્ચકશે યુરોપ ખાંડડને ખુણે,
જીવન્ત જલધિકોટે રક્ષિત નિહાળશે ટાપુને,
પ્રભુ માનીતી પ્રજા દીસે જ્યાં નિત નવશક્તિ ઝીલે !

હરે ! હો નિત નવશક્તિ ઝીલે.

જહાજી દુઃખી માતૃભૂમિપર નિશાન જેનાં ફરકે;

જેની પાસે સ્વરાજ્ય લેવાં આપણુ મથતાં હરખે.

૨૮

ભૂત કાળ શા ભોગો દીધા મહાન પ્રજા ઈંગ્લિંડે,
પ્રજાજીવનને પ્રકુલ્લ કરવા તપ કીધાં શાં એણે !

હજીયે સખળાં તપ શાં કરતી હસિતવદન જયવેણે;

હરે ! હો ! હસિત વદન જયવેણે !

“ ખ્રીટન કદી નવ ગુલામ બનશે ” ગીત ગાતી સદ્ગર્વે,
સ્વમાનને ક્યમ જાળવવાં તે જગત શીખાવત કમ.

૨૯

“ ઇશ્વર મૂર્તિ ભૂપ નથી, પણ સમાજનો સેવક એ,

“ સમસ્ત લોકમત એજ પ્રભુ છે રાજ એની નીચે. ”

અજન્મ દૈવતી પૂણ્યસત્રનું દર્શન દીધ શુભ રીતે;

હરે ! હો ! દર્શન દીધ શુભ રીતે.

સમસ્ત લોકમત સામા થાયે તે ક્યમ ઉખડી જાયે,
ન્યાય કરી રાજ નિજ મારી રંગ પૂર્યા ઇતિહાસે.

૩૦

આંગ્લભૂમિની ઝળતી તવારિખ જગદ્ગુરૂસમ હસતી,

અન્તર બળતી રક્તી પ્રજાની ભ્રમણુઓ દૂર કરતી,

પ્રગતિપગથિયાં ક્યમ ચણવાં એ વિણુઓલે શીખવતી;

હરે ! હો ! વિણુઓલે શીખવતી.

શાન્તમનનના દઢનિશ્ચયથી સંકટ ક્યમ સંકરવાં,

રાજ્યખાજના કપરા પાડો ઈંગ્લાંડે શીખવ્યા શા !

૩૧

દેશવને પ્રગટેલા છેલ્લા વિશ્વરૂંધવતા યુધ્ધે,

અનુપમ લક્ષણ શાં બતલાવ્યાં સખળ પ્રજાં ઇંગલેડે,
 બેદ રહિત સૌ લસબસ બનિયાં દેશભક્તિના રંગે;
 હરે ! હો ! દેશભક્તિના રંગે.
 રાજ્યથી તે નિર્ધન માંડી એક અવાળે ઉછળ્યાં,
 મહાપરાક્રમી કુશળમિજાજી જર્મન સામે લડવા.

૩૨

જગલોકે ઝટ માની લીધું વ્યાપારિ શં લડશે !
 છળબળથી સત્તા ભોગવતું તે યુધ્ધે જઈ મરશે,
 ઢાલી દાંભિકડોળ બધાએ સૌથે નિતરી પડશે;
 હરે ! હો ! સૌથે નિતરી પડશે.
 નૌકાબળ એતું મોટું પણ ભૂમિ પર નહિં ચાલે,
 જર્મન સાથે યુદ્ધબાથમાં નિશ્ચય ઇંગલંડ હારે.

૩૩

વ્યાપારિ પણ સ્વમાનપૂજક સખળ પ્રજા ઇંગલંડની,
 જર્મનનાદ સુણીને રણમાં ક્ષત્રિ બની ઝૂકીશી !
 દેશભક્તિને મોટી ગણી નહિં શ્વાન બની લક્ષ્મિની;
 અરે ! નહિં શ્વાન બની લક્ષ્મિની.
 ધંજજતહીણું જીવન એણે ધૂળ સમું પરમાણું,
 ભાવિપ્રજાની આશિષ લેવા રણયજ્ઞે મન માન્યું.

૩૪

અણધાર્યા બળિદાનો દીધાં એકમેકથી ચઢતાં,
 સ્વાર્થ ભૂલ્યાં સૌથે નિજ નિજનાં દેશ ધૂતમાં ફરતાં,
 અદ્ભૂત યોજકશક્તિ દાખી દુશ્મન સામે લડતાં;
 હરે ! હો ! દુશ્મન સામે લડતાં.

વિસ્મયપાત્રું જગત અનવતી રાજ્યકળા અતલાવી,
નિરાશ વાદી કદી બની નહિં મહાન પ્રજા ઇંગ્લંડની.

૩૫

ધન્ય ! ધન્ય ! હે આંગલભૂમિ ! વીર બાળક જન્મ્યાં ખોળે,
માત પ્રતિક્ષા જળવવા શર ઉછળ્યાં પ્રેમજાળે,
કર્મયોગના અતૂલબળથી કરી ત્હને હસતે મ્હોડે;

હરે ! હો ! કરી ત્હને હસતે મ્હોડે.

પાંચ કરોડની વસ્તિમાંથી અગણિત યોગી ઝળક્યાં,
લાખો વીરા માત દીપાવા પ્રાણ ત્યાગતા હરખ્યાં.

૩૬

ઉંચી આશે રમનારાં હો ! સ્વરાજ્ય ગીત ગાનારાં !
ઇંગ્લંડ પાસે હક લેવાની વાતો બહુ કરનારાં,
તેત્રિસ કોટી અહિં આપણે બાળ હિન્દ માતાનાં;

હરે ! હો ! બાળ હિન્દ માતાનાં.

કહશે કેટલાં માત હસાવા કર્મવીર નિકળ્યાં ત્યાં,
ચરિતસૂત્ર દાંભિક નહિં પણ નિસ્વાર્થી અન્તઃરત્નાં ?

૩૭

વર્તમાનની જગતઅગ્રણિ પ્રજા બધી વખણાતી,
વિધ વિધ રૂપે કર્મયોગબળ અખણ સૌ દાખવતી,
પ્રજા પ્રગતિના સકળ અંગમાં અજબ રીતે શી ધ્રુમતી !

હરે હો ! અજબ રીતે શી ધ્રુમતી.

એજ ભાવથી ભાંડુ જ્યારે આપણુ પણ જગ ધ્રુમશું,
ત્રાસ બધાયે ગળી જશે' ને આપણુ પણ જગ હસશું;

૩૮

દેશવિનાશક દુર્ગુણ ઝરતાં તામસધુમ્મસ ઘાણં,

જીવનવેલને ચીમડી દબને સત્વ બધું હરનારાં,
 પૃથ્વિપર આ કાય આપણી ભારરૂપ કરનારાં;
 હરે ! હો ! ભારરૂપ કરનારાં.
 આવો વડાલાં દિવ્યપ્રેમથી નૌતમ તપ આદરીએ.
 પુણ્યજીવનના જ્ઞાનતેજથી એ ધુમ્મસ દુર કરીએ.

૩૯

રૂપિ વીરનરનાં ગાળ આપણે પૂર્વજ ક્યમ વિસરીએ !
 પૂર્વજસમ ફરી ગૌરવવન્તાં આપણુ ક્યમ નવ થઈએ !
 એજ રૂઢિર' ને એજ હાડ તો ક્યમ કહો પાછા પડીએ !
 હરે ! હો ! ક્યમ કહો પાછા પડીએ.

જગત પ્રજાઓની ગણતીમાં અધમ કીડા સમ શરવું,
 ધિઃક ધિઃક એ જીવન આપણું બહેતર એથી મરવું.

૪૦

સ્વરાજ્ય લઇને નથી આપણે કેવલ લક્ષ્મિ પૂજવી,
 પશુખગથી નથી અન્ધ બની' ને અખગ પ્રજાઓ પીડવી,
 જાગમજાગતી રાજ્યનીતિને નથા કદી બહાલી કરવી;
 હરે ! હો ! નથી કદી બહાલી કરવી.

સ્વરાજ્ય છે મેળવવું તો તે જગતસેવના કાળે,
 સ્નેહભીના પ્રભુ ગીત જગાવી જગત દોરવા માટે.

૪૧

ઉંધી પૂતળીઓ જગ બાંધી અન્ધારે અથડાયે,
 અધમ ભાવનાથી લલચાઇ ભાન બૂલી ગભરાયે,
 દ્વેષ લોભ' ને મત્સરથી સૌ મહિં મહિં કાપી રિબાયે;
 હરે ! હો ! મહિં મહિં કાપી રિબાયે.

“ એક તાતના બાળક સૈયે ” જગતમહિં છે બૂલ્યાં.
દાનવમાયા જડવાદે સૌ જગતમહિં છે બૂલ્યાં.

૪૨

ભાંડુ બહાલાં ! સ્વરાંજ્ય લઇ આ માયા નીચ સંકરશું,
રૂપિ મુનિવરના નિર્મળ બોધો જગત ફરી ફેલવશું,
પ્રેરક સારભ પ્રભુપ્રેમની વિશ્વ મહિં ફરફરશું;

હરે ! હો ! વિશ્વ મહિં ફરફરશું.

દેશી વિદેશી ભ્રમણા બૂલવી જગત સ્નેહમય કરશું, ✓
એક પાણીની છોળ બધી એ જ્ઞાન જગતમાં ભરશું.

**Printed by K. M. Thakor at The Praja Bandhu Printing Works,
Khadia, Jethabhai's Pole, Ahmedabad and Published by Chandulal
Manilal Desai, Shobharam Surti's Pole, Khadia, Ahmedabad.**

γ
 γ